

for berørte, Dvsset om, at man vilde arbejde hen til, at man frentidig fik den ordinære Finantslov færdig inden 1ste April, at det har været et Dvsset, som man i det andet Thing ikke har ment at kunne tage Hensyn til; man har ikke gjort det; man er ikke stort videre fremme i Aar end andre Aar efter lige saa megen Tids Forløb. Situationen er den, at vedtager Lands-thinget i Aar en midlertidig Finantslov, saa have de Repræsentanter, som sætte Pris paa de lange Rigsdagsamlinger, som mene, at det er i Landets Interesse, at Rigsdagen er samlet i 8—9 Maanedre, faaet en Præmie for at trække Finantslovbehandlingen ud i det kommende Aar. Der er derhos en anden Ting, som gjør mig særlig betænkelig, som er kommen til i de sidste Aar, nemlig Forhandlingerne om den midlertidige Finantslov for Aaret 1881—82. Jeg tillod mig under Behandlingen af Statsrevisionens Betænkning for 1881—82 at gjøre opmærksom paa og nærmere at paavise, at selv om der havde herstet den skønneste Enighed mellem de to Thing om Forstaaelsen af den midlertidige Finantslov, som da laa for, om den juridiske Betydning af hvert enkelt Ord, vilde det dog i den praktiske Anvendelse ikke kunne undgaa, at der med Hensyn til en Lov, der som denne var affattet i almindelige Udtryk, og dog skulde gjælde for en hel Mængde specielle Omraader, let maatte fremkomme forskellige Meninger baade paa det ene og paa det andet Punkt. Det er Noget, som jeg antager vil være Tilfældet, hvilken Ordlyd man saa giver de midlertidige Finantslove. Selv om man ikke giver dem en anden Ordlyd end den foreliggende, vil det altid være almindelige Udtryk, der bruges. Man kan sige: løbende, nødvendige, ordinære, ekstraordinære; man kan bruge saadanne Udtryk, det vil dog stundom være tvivlsomt, hvad der skal forstås ved disse almindelige Udtryk. Naar der bliver Tale om den praktiske Anvendelse, vil Tvivlen komme. Dette er grundet i den store Forskjel mellem de ordinære Finantslove og de midlertidige Finantslove. De ordinære Finantslove ere stærkt detaillerede og knyttede sig desuden til de Anmærkninger, hvormed Regjeringen ledsager Forslagene til dem; derfor vil man ikke være i Tvivl om de enkelte Poster, der ere bevilgede ved dem. Anderledes stiller det sig med de midlertidige Finantslove; der vil man kunne bruge hvilket som helst Udtryk, saa skal det nok vise sig, at der vil blive Tvivl i den praktiske Anvendelse, om, hvorledes disse Udtryk skulle opfattes, og det er en Ulempe, man let ikke

vil kunne undgaa ved at have bragt Spørgsmaalene paa det Nene i Forveien; de ville først komme frem bag efter, nemlig naar Udgifterne ere afholdte, og der spørges om, hvorvidt de skulle godkendes. Der er med Hensyn til den midlertidige Finantslov, som i Dieblisset foreligger, i det andet Thing henvisst til, at det er en Form, som har været kjendt i 35 Aar, og at man tidligere har været fuldstændig enig om, hvad der er dens Indhold. Da den Folkethingsmand, som gjorde denne Bemærkning, blev spurgt om, hvor disse Udtalelser fandtes, som skulde vise, at man havde været enig om disse Loves Indhold, blev han imidlertid Svaret styldig. Saavidt mig bekendt har man kun kunnet henvisse til et eneste Sted, som ogsaa findes omtalt i Statsrevisionens Betænkning for 1881—82, nemlig en Udtalelse i Rigsdagsamlingen for 1881—82 fra det samme Medlem i det andet Thing, som henvisste til de tidligere Betragtninger over, hvad der skulde være de midlertidige Finantsloves Indhold, og maatte han netop har sigtet til disse sine egne Udtalelser. De fremkom imidlertid først langt hen paa Sommeren 1881, altsaa paa et Tidspunkt, da man var temmelig paa det Nene med, at man ikke vilde faae nogen ordinær Finantslov, og at man altsaa vilde komme til at holde sig til de midlertidige Finantslove. Saaledes vil Situationen altid være, og det har sin ganske naturlige Grund, idet man nemlig ved Behandlingen af de ordinære Finantslove aldrig spørger om, hvad der skal anses for løbende, nødvendigt, ordinært, ekstraordinært, hensigtsmæssigt eller hvilket Udtryk, man vil bruge; det er nemlig aldeles ligegyldige Spørgsmaal ved Behandlingen af de ordinære Finantslove. Der er der kun Spørgsmaal om, hvad der er bevilget eller ikke, og saa er det ligegyldigt, hvad Karakter man giver det. Naar der nu kommer en ordinær Finantslov efter den 1ste April, virker den efter sin Ordlyd tilbage til den 1ste April, dækker over det Tidrum, i hvilket Landet har været styret efter den midlertidige Finantslov. Spørgsmaalet om, hvad der var ment i de midlertidige Finantslove med den Ordlyd, hvori de tidligere havde foreligget, som derfor først frem i 1881—82, og Tvivl, som de, der dengang opstod, ville let kunne fremkomme, hvilken Ordlyd man end giver disse Love. Sa, siger man saa, men det har dog i Almindelighed ikke haft Stort at betyde, det var ganske ekstraordinært i 1881—82, fordi man da fik en midlertidig Finantslov for hele Aaret. Det var overhovedet en Feil, man begik, efter at man havde givet midlertidige Finantslove to